

Medvědův průvodce po Céčku

Martin Mareš

mj@ucw.cz

Katedra Aplikované Matematiky
MFF UK Praha

2019

Typový systém: Základní typy

Základní typy: (norma, GCC/amd64)

• Celočíselné typy:

- `_Bool` (`bool`) 1 bit 1 b
- `char`, (`un`)signed `char` 8 bitů, \forall znak 8 b
- (`unsigned`) `short int` ≥ 16 bitů 16 b
- (`unsigned`) `int` ≥ 16 bitů 32 b
- (`unsigned`) `long int` ≥ 32 bitů 64 b
- (`unsigned`) `long long int` ≥ 64 bitů 64 b
- `bit-fields`

• Floating-point typy:

- `float` ≥ 6 číslic, $\geq 10^{37}$ 32 b
- `double` ≥ 10 číslic, $\geq 10^{37}$ 64 b
- `long double` ≥ 10 číslic, $\geq 10^{37}$ 80 b
- jejich komplexní varianty (`_Complex`)

• Výčty (`enum`), chovají se celočíselně

• Typ `void`

Odvozené typy:

- Pole
- Struktury
- Uniony
- Funkce
- Ukazatele (speciální: `void *`)

Částečné typy:

- `struct who_knows_what *`
- `int f()`
- `int x[]`

Reprezentace:

- Hodnoty jsou složeny z **bytů** (`charů`), výjimka: bitová pole
- K reprezentaci lze přistupovat pomocí `unsigned charů`
- Může obsahovat **padding** a vyžadovat **zarovnání**
- Některé reprezentace mohou být nekorektní (**trap**)

Celá čísla:

- `unsigned` čistě binární, může mít padding (třeba paritu)
- `unsigned char` nemá padding
- `signed` má znaménkový bit, bity hodnoty a padding
- Hodnota z `signed` \cap `unsigned` vypadá v obou stejně

Složené typy:

- Struktury: padding mezi prvky, prefixová vlastnost
- Pole: bez paddingu

- Integery: 12345, 0xdeadbeef, 0177
- Typované integery: 12345U, 12345L, 12345ULL
- Floaty: 1.5, 1., .1, 1e20, 1e-20
- Typované floaty: 1.5D, 1.5L
- Hexadecimální floaty: 0x1.ffffep10
- Znaky (int): 'x', '\n', '\033', '\x1b'
- Řetězce (const char []): "brekekex\n", "str"_"ing"
- "Široké" znaky (wchar_t): L'ž', L"žluťoučký kůň"
- Unicode: L'\u2302', L'\U00002302' (též v identif.)
- Složené literály: (char []){ 1, 2, 3 }
(pozor na to, kde jsou uložené)
- Pojmenovaně: (struct point){ .x=1, .y=2 }

Operátory a jejich priority

- 1 (podvýraz) ident literál `_Generic`
- 2 [`index`] (volání) `.prvek ->prvek ++ --` (postfixové)
- 3 `++ -- sizeof _Alignof & * + - ~ !` (`typ`) (pre-fixové)
- 4 `* / %`
- 5 `+ -`
- 6 `<< >>`
- 7 `< > <= >=`
- 8 `== !=`
- 9 `&`
- 10 `^`
- 11 `|`
- 12 `&&`
- 13 `||`
- 14 `? :`
- 15 `= += *= ...` (asoc. zprava)
- 16 `,`

Chytáky:

`x&1 == y&1`

`1<<4 + 1<<5`

Chytáky:

`x&1 == y&1 ... x&(1==y) &1`

`1<<4 + 1<<5 ... 1<<(4+1) <<5`

Automatické konverze:

- Integery menší než `int` → `int` / `unsigned int`
- Pole → ukazatel na první prvek
- Funkce → ukazatel na funkci
- `0` ↔ null pointer (vyžaduje-li to kontext)
- Ke konverzím nedochází u `sizeof`, `_Alignof` a `&`

U binárních operátorů (mimo přiřazení a posuvů):

- `_Complex`
- `long double`
- `double`
- `float`
- “větší integer”
 - stejně velký `unsigned` a `signed` → `unsigned`

Na vyžádání (nebo při přiřazení):

- Integer na `bool`: `0` \rightarrow `0`, nenula \rightarrow `1`
- Integer na menší `unsigned`: modulo
- Integer na menší `signed`: závislé na implementaci (i trap)
- Float na integer: zaokrouhluje k nule (ořezává)
- Integer na float: může ztratit přesnost
- Complex na real: zahodí imaginární část

V parametrech funkce:

- Typ je určen prototypem funkce, existuje-li. Jinak:
- Malé celočíselné typy se předají jako `int`
- `float` se předá jako `double`

Liší se pořadí **vyhodnocování** (podle asociativity operátorů) a **provádění side-efektů** (vesměs nedefinováno).

Synchronizační body (sequence points):

- operátory `&&`, `||` a `?`
- čárka **jako operátor**
- konec výrazu (příkaz, podmínka v cyklu ...)
- volání funkce a návrat z ní

Mezi synchronizačními body je zakázáno měnit jeden objekt vícekrát nebo současně číst a zapisovat (výjimka: přiřazení).

Chyták: `printf("%d %d %d", a++, a++, a++);`

```
static volatile int *(* const f)[10] = NULL;
```

???

```
static volatile int *(* const f)[10] = NULL;
```

Třída uložení

- `static`, `extern`, `auto`, `register`, `_Thread_local`
- Ovlivňuje alokaci, dobu života i viditelnost
- Také sem patří `typedef`

Kvalifikátory

- `const`, `volatile`, `restrict`
- `_Alignas(...)`

Typy

- Čteme jako výraz

Inicializátor

- Pro staticky alokované implicitně 0

Deklarace funkcí

```
int main(int argc, char **argv); (klasika)
```

```
int f(); (o argumentech nic neříkám)
```

```
int f(void); (argumenty nemá)
```

```
int f(char x, float f); (typované argumenty)
```

```
int f(int x, ...); (jeden nebo více argumentů)
```

```
typedef struct { int x, y; } vec;
```

```
vec add(vec x, vec y); (struktury předám hodnotou)
```

```
void sum(int pole[]); (ale pole odkazem)
```

```
void sum(int n, int matice[n][n]);
```

```
int cmp(int x[restrict], int y[restrict]);
```

```
static inline int cmp(int x, int y);
```

- prázdný příkaz
- *výraz*
- { *příkaz; deklarace; ...* }
- if (*výraz*) *příkaz* else *příkaz*
- while (*výraz*) *příkaz*
- do *příkaz*; while (*výraz*)
- for (*a; b; c*) *příkaz*
- for (*deklarace; b; c*) *příkaz*
- break, continue, goto *návěští*
- return *výraz*
- switch, case, default
- `_Static_assert`(*podmínka, zpráva*)

Funkce s proměnlivým počtem argumentů

```
#include <stdarg.h>

int f(char *s, ...) {
    va_list args;
    va_start(args, s);
    while (*s)
        switch (*s++) {
            case 'i': got_int(va_arg(args, int));
                    break;
            case 's': got_str(va_arg(args, char *));
                    break;
        }
    va_end(args);
}
```

(pozor na implicitní typové konverze)

Zpracování argumentů vícekrát

```
#include <stdarg.h>
#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>

char *memprintf(char *s, ...) {
    va_list args;
    va_start(args, s);

    int len = vsnprintf(NULL, 0, s, args) + 1;
    char *p = malloc(len);
    vsnprintf(p, len, s, args);

    va_end(args);
    return p;
}
```

Zpracování argumentů vícekrát

```
#include <stdarg.h>
#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>

char *memprintf(char *s, ...) {
    va_list args, args2;
    va_start(args, s);
    va_copy(args2, args);
    int len = vsnprintf(NULL, 0, s, args2) + 1;
    char *p = malloc(len);
    vsnprintf(p, len, s, args);
    va_end(args2);
    va_end(args);
    return p;
}
```

- 1 Konverze do kompilační znakové sady a nahrazení trigrafů (??= → # apod.)
- 2 Spleení řádků končících na ‘\’
- 3 Rozdělení na pp-tokeny a mezery, komentáře → mezery
- 4 Preprocesor (direktivy, makra, include)
- 5 Konverze do cílové znakové sady
- 6 Spleení navazujících stringových literálů
- 7 Konverze pp-tokenů na tokeny, zapomenutí mezer
- 8 Syntaktická a sémantická analýza
- 9 Linker

Direktivy preprocesoru

- `#if` výraz, `#else`, `#endif`, `#elif` výraz
 - integerové konstantní výrazy bez přetypování
 - počítají se v `(u)intmax_t`
 - navíc `defined(ident)`, `defined ident`
 - všude jinde se nahrazují makra
 - nedefinované identifikátory (i klíčová slova) → 0
- `#ifdef ident`, `#ifndef ident`
- `#define ident [(arg)] expanze`, `#undef`
 - pozor na mezery před `(arg)`
- `#include <jméno> / "jméno" / makra`
 - pozor, po expanzi maker se neslepují řetězce
 - ochrana proti vícenásobné inkluzi
- `#warning`, `#error`
- `#line řádek ["soubor"]`
- `#pragma`, `_Pragma`

- 1 Máme opravdu nahrazovat?
 - “funkcovité” makro nelze volat bez závorek
 - uvnitř direktiv se někdy nenahrazuje
- 2 Posbírají se argumenty (včetně vnořených závorek)
- 3 Argumenty se rekurzivně expandují
- 4 Volání makra se nahradí jeho definicí s argumenty
 - Argumenty operátorů # a ## se nahrazují neexpandovaně
- 5 Provedou se preprocesorové operátory:
 - # stringifikuje
 - ## slepuje tokeny (i prázdné)
- 6 Ve výsledné posloupnosti pp-tokenů se hledají další makra
- 7 Případně blokuje rekurzi

Jednoduchá makra:

```
#define PLUS(a,b) ((a)+(b))
#define MIN(a,b) ((a)<(b) ? (a) : (b))
#define ARRAY_SIZE(a) (sizeof(a) / sizeof(*(a)))
```

Makro jako příkaz:

```
#define DBG(msg) do { \
    if (debug) puts(msg); } while(0)
```

Blokování rekurze je užitečné:

```
int f(int x);
#define f f
```

Makra s proměnlivým počtem argumentů:

```
#define F(...) do { \
    if (debug) printf(__VA_ARGS__) } while(0)
```

Na tokenech občas záleží:

```
#define Ex +2
```

Pak `12Ex` není totéž jako `12_Ex`

Pořadí vyhodnocování:

```
#define LEP(x,y) x ## y
```

```
#define LEP2(x,y) LEP(x,y)
```

```
#define A aa
```

```
LEP(a,1) →
```

Na tokenech občas záleží:

```
#define Ex +2
```

Pak `12Ex` není totéž jako `12_Ex`

Pořadí vyhodnocování:

```
#define LEP(x,y) x ## y
```

```
#define LEP2(x,y) LEP(x,y)
```

```
#define A aa
```

`LEP(a,1)` → `a1`

`LEP(A,1)` →

Temné kouty preprocesoru

Na tokenech občas záleží:

```
#define Ex +2
```

Pak `12Ex` není totéž jako `12_Ex`

Pořadí vyhodnocování:

```
#define LEP(x,y) x ## y
```

```
#define LEP2(x,y) LEP(x,y)
```

```
#define A aa
```

`LEP(a,1)` → `a1`

`LEP(A,1)` → `A1`

`LEP2(A,1)` →

Temné kouty preprocesoru

Na tokenech občas záleží:

```
#define Ex +2
```

Pak `12Ex` není totéž jako `12_Ex`

Pořadí vyhodnocování:

```
#define LEP(x,y) x ## y
```

```
#define LEP2(x,y) LEP(x,y)
```

```
#define A aa
```

`LEP(a,1)` → `a1`

`LEP(A,1)` → `A1`

`LEP2(A,1)` → `aa1`

Temné kouty preprocesoru

Na tokenech občas záleží:

```
#define Ex +2
```

Pak `12Ex` není totéž jako `12_Ex`

Pořadí vyhodnocování:

```
#define LEP(x,y) x ## y
```

```
#define LEP2(x,y) LEP(x,y)
```

```
#define A aa
```

```
LEP(a,1) → a1
```

```
LEP(A,1) → A1
```

```
LEP2(A,1) → aa1
```

Parametry s čárkami:

```
#define LEFT -1,0
```

```
#define WALK0(dx,dy) x+=dx, y+=dy
```

```
#define WALK(a) WALK0(a)
```

```
WALK(LEFT); → WALK0(-1,0); → x+=-1, y+=0;
```

Kreslíme obrázky preprocesorem

```
#define X )*2+1
#define _ )*2
#define s (((((((((((((((((((((0
static const uint16_t stopwatch[] = {

s _ _ _ _ _ X X X X X _ _ _ X X _ ,
s _ _ _ X X X X X X X X X _ X X X ,
s _ _ X X X _ _ _ _ _ X X X _ X X ,
s _ X X _ _ _ _ _ _ _ _ X X _ _ ,
s _ X X _ _ _ _ _ _ _ _ X X _ _ ,
s X X _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ X X _ ,
s X X _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ X X _ ,
s X X _ X X X X X X _ _ _ _ X X _ ,
s X X _ _ _ _ _ X _ _ _ _ _ X X _ ,
s X X _ _ _ _ _ X _ _ _ _ _ X X _ ,
s _ X X _ _ _ _ X _ _ _ _ X X _ _ ,
s _ X X _ _ _ _ X _ _ _ _ X X _ _ ,
s _ _ X X X _ _ _ _ _ X X X _ _ _ ,
s _ _ _ X X X X X X X X X _ _ _ _ ,
s _ _ _ _ _ X X X X X _ _ _ _ _ _ ,
s _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

};
```

- **limits.h:**
 - CHAR_BIT
 - CHAR_MAX, SHRT_MAX, INT_MAX, UINT_MAX, LONG_MAX, ...
- **float.h:** podobně pro floatové typy
- **stddef.h:**
 - ptrdiff_t, size_t, wchar_t, NULL, offsetof()
- **stdbool.h:** bool (namísto _Bool)
- **stdint.h:**
 - (u)intN_t, (u)int_leastN_t, (u)int_fastN_t
 - (u)intptr_t, (u)intmax_t
- **inttypes.h:**
 - PRI*f*N, PRI*f*MAX, SCN*f*N, ... (nebo %jd, %zd)
 - strtoumax(), strtoumax()
- **signal.h:** sig_atomic_t
- **uchar.h:** char16_t, char32_t

setjmp()

“Goto do dřívějšího bodu běhu programu”, např. k ošetření výjimek:

```
#include <setjmp.h>
jmp_buf exception;

int main(void) {
    /* Try */ if (!setjmp(exception)) {
        program();
    } else { /* Catch */
        printf("exception\n");
    }
}

void program(void) {
    /* Throw */ longjmp(exception, 1);
}
```

- Vnořené funkce
- `a ? : b`
- `0b10001010`
- `case 1...5:`
- Anonymní prvky struktur (v C11 jsou)
- `__auto_type proměnná = hodnota` (GCC 4.9)

GNU rozšíření: Příkazové výrazy

```
#define MIN(a,b) ({ \
    typeof(a) _a=(a), _b=(b); _a < _b ? _a : _b; })
```

```
#define stk_strcat(a,b) ({ \
    char *_a=(a), *_b=(b); \
    int la=strlen(_a), lb=strlen(_b); \
    char *z = alloca(la + lb + 1); \
    memcpy(z, _a, la); \
    memcpy(z+la, _b, lb+1); \
    z; })
```

- `__int128` – 128-bitový celočíselný typ (nemá literály)
- `__float128` – 128-bitový floatový typ (nemá literály)
- Fixed-point typy podle draftu N1169:
 - `_Fract` (rozsah `[-1, 1]`)
 - `_Accum` (alespoň 4 bity celé části)
 - `unsigned _Fract`, `short _Fract`, ...
 - modifikátor `_Sat` (saturace)
 - literály `12.3r`
 - `printf`: `%r` (`_Fract`), `%R` (`unsigned _Fract`), `%k` (`_Accum`)
 - `<stdfix.h>`
- Decimální floaty podle draftu N1312:
 - `_Decimal32`, `_Decimal64`, `_Decimal128`
 - literály `12.3d`, `12.3dd`, `12.3dl`
 - `printf`: `%Hf`, `%Df`, `%DDf`
 - `<float.h>`

GNU rozšíření: Inline assembler

```
static inline void cpuid(int op, int *a, int *b,  
                        int *c, int *d)  
{  
    asm("cpuid"  
        : "=a" (*a), "=b" (*b), "=c" (*c), "=d" (*d)  
        : "0" (op));  
}
```

```
static inline uns bit_ffs(uns w)  
{  
    asm("bsfl %1,%0" : "=r" (w) : "rm" (w));  
    return w;  
}
```

```
#define wmb() asm volatile ("" : : "memory")
```

Příklad použití:

```
double sin __attribute__((const)) (double f);
```

Zajímavé atributy:

- **Konstruktory:** `constructor`
- **Pro optimalizaci:** `const`, `pure`, `malloc`, `hot`, `cold`, `optimize`, `noreturn` [`_Noreturn`]
- **Inlinování:** `noinline`, `always_inline`, `flatten`
- **Proměnné a typy:** `aligned`, `packed`
- **Varování:** `unused`, `format`, `warn_unused_result`, `warning`, `error`

- `__builtin_constant_p (value)`
- `__builtin_types_compatible_p (type1, type2)`
- `__builtin_choose_expr (condition, if-true, if-false)`
- `__builtin_expect (value, expectation)`
- `__builtin_unreachable ()`
- `__builtin_prefetch (address, ...)`
- `__builtin_add_overflow (x, y, &result)`
- `__builtin_ffs (integer)`
- `__builtin_bswap (integer)`
- `__builtin_popcount (integer)` a další strojové instrukce

Viz též `_Generic (expr, type: value, ..., default: value)`.

